

Рівненський державний
гуманітарний університет

Студентський дайджест

Збірник наукових матеріалів
здобувачів вищої освіти

№ 6
2022

Рівненський державний гуманітарний університет
Психолого-природничий факультет

Студентський дайджест

збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти

Випуск 6

Рівне, 2022

Студентський дайджест : збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти.
Випуск 6. Рівне : РДГУ, 2022. 136 с.

Головний редактор :

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор, перший проректор, завідувач кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету

Виконавчий редактор :

Корчакова Наталія Вікторівна – доктор психологічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Члени редакційної колегії :

Павелків Віталій Романович – доктор психологічних наук, доцент, професор кафедри загальної психології та психодіагностики, декан психолого-природничого факультету Рівненського державного гуманітарного університету.

Безлюдна Валентина Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Юрчук Олена Сергіївна – здобувач ступеня PhD кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету за спеціальністю 053 «Психологія».

*Друкується за рішенням Вченої Ради РДГУ
(протокол № 11 від 24 листопада 2022 р.)*

МИР НА ПЛАНЕТИ ЗЕМЛЯ

Величко Іванна, здобувач ОС «бакалавр»

спеціальності 013 «Початкова освіта», III курс, РДГУ

Науковий керівник: Безлюдна В.І, кандидат педагогічних наук, професор

Сталося це ще за давніх часів. Жив у своєму розкішному палаці володар неба – Вітер і була в нього дружина Блискавка та донька Хмаринка. Жили дуже дружно, дбали одне про одного.



Щоранку, виходячи зі свого замку, родина милувалася красою планети, що називається Земля. Була вона квітучою, дуже гарною і переливалася кольоровими фарбами.

Одного ранку володар неба помітив, що планета змарніла: забруднилися джерельця, зів'яли квіти, засумували трави, не було чути пташиного співу. З'явилися незрозумілі «чорні цятки», а після них з'являвся вогонь та дим. Почало все висихати та чорніти.

І вирішила донька з'ясувати, що сталося на Землі. Батьки дуже хвилювались за неї, бо щось незрозуміле відбувалось на Землі.

Дізналася Хмаринка, що на Землі запанувала зла чаклунка Війна, так її називали Люди, які жили на цій планеті. Війна знищувала мальовничу планету.

Розповіла дочка про це батькам, Повелитель неба дуже розлютився. І вирішили вони дружньою родиною подолати злу чаклунку Війну.

Зібралися втрьох: Повелитель неба - Вітер суворо заgrimів, та закружляв «чорні цятки», а його дружина метнула своїми вогняними стрілами на Землю. Та це було дарма. Вогонь ставав все більший.

На порятунок планети вирушила маленька Хмаринка. Сріблястими, ясними крапельками вона спускалася на Землю. Вогонь стихав і все навколо раділо дощу. Наповнювалися водою джерельця, забуяли трави, заспівали весело пташки.

Злякалася Війна і втекла. А володар неба подарував планеті Веселку. Саме її кольоровими стежками хоробра Хмаринка повернулася до своїх батьків.

І до цього часу живуть на небі тато Вітер, матуся Блискавка та їхня донечка Хмаринка.

А зла чаклунка Війна ще й досі живе серед нашої планети, з якою бореться не тільки небо, а і Люди..



КАЗКА ПРО ДОБРО І ЗЛО

Величко Іванна, здобувач ОС «бакалавр»

спеціальності 013 «Початкова освіта», 3 курс, РДГУ

Науковий керівник: Безлюдна В.І, кандидат педагогічних наук, професор



В одному прекрасному місті жила-була принцеса Доброта. Принцеса всім дуже подобалася. Вона була дуже красива і розумна. Доброта творила тільки хороші вчинки, вона допомагала жителям міста. В кожному домі панував мир та злагода .

У іншому місті жила королева Зло. Зло була потворною і робила тільки погані речі, через неї всі сварилися. За це її ніхто не любив. Зло дуже заздрила, бо Доброта була дуже красива.

Одного разу Зло сказала, що хоче влаштувати змагання по різних справах: добрим і злим. До кого потягнуться люди, той і виграв. Ось настав день змагань. Зло стала пакостити всім. Вона думала, що люди будуть боятися її, і за це поважати і любити. Доброта робила добрі справи і людям це подобалося.

Перемогла Доброта. Зло дуже засмутилася, але Доброта змилювалася над нею й навчила робити добро. З тих пір королеву звать не Зло, а Злата. І вона творить тільки добро.



ЯКЩО ЛЯЧНО В УКРИТТІ

Заводська Марія, здобувач ОС «бакалавр»

спеціальності 013 «Початкова освіта. Психологія», 3 курс, РДГУ

Науковий керівник: Безлюдна В.І, кандидат педагогічних наук, професор

У затишні та теплій хатинці, на ліжечку, сиділи киця та її двоє кошенят, братик з сестричкою, яких звали Мія та Святик.

На вулиці сніжило. Настав вечір, коли котики почули знову сигнал тривоги. Малята швидко одягнулись. Святик допомагав Софійці, бо він уміє одягатися швидше.

– Ти у мене такий помічник! – сказала мама, дивлячись на сина. А потім додала, повернувши голову у бік донечки:

– Ти теж, принцесо, гарно себе поводиш та слухаєшся братика.

Дітям сподобалися мамины слова. Вони почали збиратися ще старанніше. Сьогодні вони вперше йшли в укриття без тата. Все ж їм уже не було дуже лячно, оскільки вони розуміли, навіщо туди необхідно спускатися.

Приміщення укриття було сире та темне. Минулого разу кошенята цього навіть не завважили, оскільки були занадто налякані. Тут було багато різних котиків, кицьок та кошенят. Стареньких котів та кішок розміщували по-особливому, оберігаючи.

Навколо було чути тихі розмови.

Раптом якесь кошенятко голосно занявало та заплакало. Його мама почала покрикувати на нього, щоб кошенятко заспокоїлося.

– Не можна так робити, – скрикнула мама Святика та Мії.

– Воно зараз вас не чує та не розуміє, бо налякане. Робіть так, як я вам скажу.

І вона повторила алгоритм, який зранку робила разом із Мією – дихання, умивання. Кошенятко трішки заспокоїлося.

Тоді мама киця запропонувала розміститися поряд, щоб діти могли бути разом. Кошенята тихо спостерігали за діями мами, але їй не сподобалася ця тиша. Вона розуміла, що страх може передатися іншим.

З маленькою кицькою, що плакала, окрім мами був

